मन्त्रदशकस्यैवावृत्तिं विधत्ते। "दश दश सम्पादं जुहोति दशाक्षरा विराट्। अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमवरुन्धे" इति। एकैकस्यामावृत्तौ दशसङ्ख्याकान्मन्त्रान् सम्पाद्यानुब्रूयात्। सङ्ख्यस्यैवानुवृत्तिर्न त्वेकैकस्य मन्त्रस्य सङ्ख्यायां सन्नायां 'विराट्' छन्दो दशाक्षरत्वादन्नहेतुत्वेनान्नरूपत्वात् 'विराजैव', भक्षमाणयोग्यमन्नं प्राप्नोति॥

(११) दशानां मन्त्राणां आवृत्तिं विधत्ते। "प्र वा एषोस्मांल्लोकाच्च्यवते। यः पराचीराहुतीर्जुहोति। पुनःपुनरभ्यावर्त्तं जुहोति। अस्मिन्नेव लोके प्रतितिष्ठति" इति। 'यः' यजमानः, मन्त्रानुवचनरूपा एताः 'आहुतीः', 'पराचीः' आवृत्तिरहिताः, 'जुहोति'। 'एषः' यजमानः, पुनरावृत्त्यभावाद्भूलोकात् 'प्रच्यवते', अतस्तत्परिहाराय भूयोभूयोमन्त्रानावृत्त्यावृत्त्य एताः 'जुहोति'। तेन भूमौ 'प्रतितिष्ठति'॥

(१२) योयमनुवाकादावुपक्रान्तस्कन्दनदोषः तं समाधायोपसंहरति। "एताꣳ ह वाव सोऽश्वमेधस्य सꣳस्थितिमुवाचास्कन्दाय अस्कन्नꣳ हि तत्। यद्यज्ञस्य सꣳस्थितस्य स्कन्दति" इति। 'सः' प्रजापतिः, 'एताः' एवोक्तामाहुतिं, स्कन्दनदोषपरिहाराय 'अश्वमेधस्य', समाप्तिहेतुम् 'उवाच', 'संस्थितस्य यज्ञस्य', सम्बन्धि 'यत्', द्रव्यं 'स्कन्दति'। 'तत्', अस्कन्दनमेव॥

इति षष्ठोऽनुवाकः।